

Atgal | Spausdinti

Studentų savanorystė – kraitis ateičiai
Lina Sidaraitė
2008 05 26, V, VŽ

Dar universitetuose mokslus kremtantys jaunuoliai dažnai suka galvas, kaip žengti pirmus karjeros žingsnius. Užuoat susiradę mokamą darbą, dalis jų įsitraukia į visuomeninę veiklą. Nors savanoriška veikla užsiimančių studentų kišenės nepilnėja, jaunuoliai „išlošia“ patirtį, kurią įvertina ir darbdaviai.

Ką jūsų manymu veikia studentai? Neatsitraukia nuo konspektų? Verčiasi per galvą, bandydami suspėti į paskaitas ir į darbus? Ne tik. Keli aktyvūs Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakulteto (GMF) studentai praėjusių metų vasarą įkūrė ekologinės plėtros centrą „Gamtos idėjos“. Tai jaunimo organizacija, rengianti įvairius su ekologija, gamtosauga ir sveika gyvensena susijusius projektus. „Dažnai girdime raginimus, kad norint rūpintis gamta, reikia pradėti nuo savęs. Tačiau tai padaryti labai sunku, kai nėra jokio susivienijimo. Tad ir įkūrėme jaunimo organizaciją tam, kad būtų lengviau propaguoti ekologijos idėjas, kuriomis susidomėjome dar dirbdami GMF studentų atstovybėje“, – pasakoja Girius Merkys, ekologijos plėtros centro „Gamtos idėjos“ vadovas. Kol kas aktyviai į centro veiklą įsitraukė apie 20 savanorių. Jie darbuojasi trijose vadinamosiose ministerijose. Veiklų ministerija planuoja renginius ir rūpinasi jų įgyvendinimu, verslumo – ieško finansavimo šaltinių ir rėmėjų, o komunikacijos ministerijoje dirbantys savanoriai pristato centro veiklą visuomenei. Šiuo metu jaunuoliai plūša ties didžiausiu savo projektu – ekologijos festivaliu „Atvirdangis“, kuris nugriaudės birželio viduryje. Antras universitetas Kartais būgštaujama, kad savanorystę dažniausiai renkasi nepaklausių specialybių studentai, turintys menkas galimybes įsidarbinti. Tačiau pašnekovai suskumba prieštarauti. Anot jų, norintys susirasti darbą, dažniausiai jį ir susiranda, o savanorystė – tai daugiau malonus papildomas užsiėmimas. „Mūsų centre dirba labai skirtingų specialybių studentai: nuo teisininkų iki medikų. Be to, čia darbuojasi ir jau baigę mokslus savanoriai“, – priduria Arnas Mankevičius, festivalio „Atvirdangis“ ministras pirmininkas. Įsitraukti į centro veiklą jaunuolius skatina ne tik noras propaguoti ekologijos idėjas, tačiau ir galimybė pasisemti patirties, kuri pravers ateityje. „Ekologinės plėtros centras – tarsi antras universitetas. Rengiame mokymus, nuolat bendraujame su verslininkais, kurių konsultacijos ir patarimai labai praverčia. Darbas tokioje organizacijoje – taip pat galimybė susipažinti ir su valstybinių bei Europos fondų veikla“, – kalba p. Mankevičius. Kraitis ateičiai Savanoriaudami panašiose organizacijose jaunuoliai išlošia ne tik patirtį, bet ir nusipelno rekomendacijų, kurios gali padėti įsidarbinti. Pasak p. Mankevičiaus, ilgą laiką dalyvavęs visuomeninėje veikloje, vadovams krisite į akį kaip patikimas darbuotojas. „Be to, jei prisidėsite prie daugeliui žinomų projektų rengimo, tai taps jūsų vizitine kortele, kurią pastebės ir įvertins būsimi darbdaviai“, – įsitikinęs ir p. Merkys. Tiems, kurie niekada nebandė patys užsidirbti duonos, savanorystė yra puikus būdas pažinti „darbo“ virtuvę. „Kai pluši panašioje organizacijoje, supranti, kas yra komandinis darbas, išmoksti motyvuoti save ir kitus. Tai suteikia pasitikėjimo savimi, kuomet ieškai apmokamo darbo ir padeda lengviau adaptuotis, jį susiradus“, – savanorystės naudą įvardija Salomėja Aliukaitė, „Gamtos idėjų“ komunikacijos ministrė, studijuojanti mediciną. Ji įsitikinusi, kad centre įgautą patirtį pritaikys ateityje bendraudama su pacientais. Jaunuoliai neslepia, kad darbo pasiūlymų sulaukia dažnai. „Kol kas neskubame jų priimti. Jei sugebėjome ant kojų pastatyti šią organizaciją, verta pagalvoti ir apie savo verslą. Sukaupėme daug patirties, įgūdžių ir naudingų kontaktų“, – šypsosi p. Mankevičius. Pastebi ir vertina

Kristina Kovaitė, UAB „Projekona“ direktorė, tikina, kad visuomenine veikla užsiimantys jaunuoliai dažnai palieka darbdaviams gerą įspūdį. „Visuomeniškai aktyvūs studentai domisi, kas vyksta aplinkui ir žvelgia toliau savo nosies. Tai darbdaviui svarbu, nes toks žmogus sugeba ne tik susikonscentruoti į darbą, tačiau ir įžvelgti bendrą kontekstą“, – aiškina specialistė. Pasak jos, išbandę save tokioje veikloje jaunuoliai paprastai lengvai užmezga kontaktus, aiškiai formuluoja mintis žodžiu ir raštu, moka pristatyti sumanymus, supranta ir išmano darbo organizavimą. „Be to, jie jau žino savo stipriąsias ir silpnąsias puses. Taigi darbdaviui nereikia iš naujo jų ieškoti, o tiesiog tobulinti stiprybes. Tai dar vienas privalumas“, – komentuoja p. Kovaitė. O ką reikia paaukoti, kad nusipelnytum visuomeniško studento titulo? Pašnekovai atskleidžia, kad jų veikla pirmiausiai kainuoja daug laiko ir jėgų. „Turi daug savęs atiduoti, todėl nelieka laiko asmeniniam gyvenimui. Žinoma, nukenčia ir studijos – ganėtinai sunku subėgioti į visas paskaitas“, – guodžiasi p. Merkys, šiuo metu magistrantūroje studijuojantis neurobiologiją. Na, o kitas savanorystės minusas – kaip ant delno. Iš šios veiklos duonos nenusipirksi.

© Verslo žinios, 2006

Cituojant žinutę, nuoroda į UAB "Verslo žinios" būtina.